

Bárdossy György (Szombathely, 1925. november 17. – Budapest, 2013. április 15.) **Széchenyi-díjas magyar geológus, geokémikus**, az MTA rendes tagja (1990 – levelező, 1998 - rendes). **A bauxit kutatásának neves tudósa, a karsztbauxit és a laterit előfordulásával és keletkezésével foglalkozott. Emellett a radioaktív hulladékok elhelyezési lehetőségeit is vizsgálta.**

Életpályája:

A Vas vármegyei, nagy múltú Bárdossy család sarja.

1943-ban érettségizett Kőszegen, majd sorkatona a második világháborúban, szovjet hadifogsága került. Hazatérése után 1947-ben beiratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetem (1950-től ELTE) geológia szakára. Itt szerzett geológusdiplomát 1951-ben.

Már egyetemi hallgatóként a Magyar–Szovjet Bauxit Alumínium Rt. (Maszobal) geológusaként kezdett el dolgozni, később főgeológusi beosztásba került. 1957-ben a Magyar Állami Földtani Intézet laborvezetője lett. 1963-tól az MTA Geokémiai Kutatólaboratóriumában (ma MTA CSFK Földtani és Geokémiai Intézet) dolgozott tudományos főmunkatársként.

1974-ben az Aluterv–FKI Alumíniumipari Kutatóintézet tudományos tanácsadója lett, majd 1978-tól 1985-ös nyugdíjba vonulásáig a Hungalu tröszt főgeológusaként tevékenykedett.

1965-ben, illetve 1985-ben fél évet töltött vendégprofesszorként a francia kormány meghívására az országban és különböző egyetemeken tartott előadásokat.

1991-ben az ELTE rendkívüli egyetemi tanárává avatta.

1966-ban védte meg a földtudományok kandidátusi, 1974-ben akadémiai doktori értekezését.

Az MTA Földtani Bizottságának, a Geokémiai és Ásványkőzettani Bizottságnak, valamint a Hidrológiai Bizottságnak lett tagja. Egy időben a Kutatásértékelési, illetve a Doktori Tanács földtani szakbizottságának is tagja volt.

1993-ban megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1998-ban pedig rendes tagjává.

1991-ben a Horvát Tudományos Akadémia felvette tagjai sorába.

Akadémiai tisztségei mellett 1978 és 1988 között a Nemzetközi Alumínium-Bauxit Bizottság (ISCOBA), 1985–1986-ban a Franciaországi Geológiai Társaság alelnöke volt.

A Szerb Geológiai Társaság tiszteletbeli, illetve 2009-től a Nemzetközi Matematikai Földtudományok Társasága tudományos tanácsa tagja.

2006-ban bekerült a Magyar Atomenergia Hivatal tudományos tanácsába is.

Tudományos munkássága:

- **Fő kutatási területe** a bauxittal kapcsolatos: *a karsztbauxit és a laterit előfordulása és keletkezése. Ezenkívül foglalkozott paleoklimatológiai (őseghajlattani) kérdésekkel, illetve a radioaktív anyagok elhelyezésének problematikájával.*

- Nevéhez fűződik a *lemeztektonika és a bauxitképződés szoros összefüggéseinek elsőkénti kimutatása*, valamint a laterit és a bauxit paleoklimatológiai jelentőségének leírása. Bauxitszakértőként számos országban a helyszínen vizsgálta a bauxit előfordulását, így Ausztráliában és Dél-Amerika több országában is.
- Számos *röntgendiffrakciós fáziselemzést alkalmazott először a magyarországi geológiai kutatásokban*, valamint több *geomatematikai módszert dolgozott ki*, elsősorban a különböző bizonytalanságok értékeléséhez.
- Az 1980-as évektől kezdett el foglalkozni a *radioaktív anyagok elhelyezésének problémás kérdéseivel és több munkájában kínált megoldásokat a biztonságos elhelyezéshez*.

Főbb díjai, elismerései, jelentősége:

- Akadémiai Aranyérem (2012)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (2006)
- Magyar Fuzzy Társaság Nagydíja (2005)
- *Széchenyi-díj* (1997) – A bauxitföldtan és a geokémia területén végzett több évtizedes nemzetközileg is úttörő kutatómunkája és kiemelkedő jelentőségű kézikönyvei megalkotása elismeréseként.
- ISCOBA Aranyérem (1988)
- Eötvös Loránd-díj (1983)

Főbb publikációi, művei:

Több mint 230 tudományos publikáció szerzője vagy társszerzője. (Ebből több mint 50 jelent meg külföldi szakfolyóiratokban.)

Öt könyve jelent meg, ezek magyar, angol, orosz, illetve kínai nyelven, illetve három monográfiája magyar és angol nyelven.

Elsősorban magyar, angol és francia nyelven publikált.

- A magyar bauxit geokémiai vizsgálata (1961)
- A kőzetek korszerű anyagvizsgáló módszerei (1964)
- Általános földtan (egyetemi tankönyv, 1975)
- Rare Metals of Hungarian Bauxites and Conditions of their Utilisation (1976)
- Karsztbauxitok. Bauxittelepek karbonátos kőzetekben (1977, angolul 1982 és oroszul is)
- A Comparison of the Main Lateritic Bauxite Regions of our Globe (1983)
- The Use of Geomathematics and Computerization in Scientific Bauxite Research (1992)
- A radioaktív hulladék hazai elhelyezésének földtudományi alapjai (1999)
- Megoldható a radioaktív hulladékok elhelyezése (2000)
- Amit a cunamiról és okairól tudunk (2006)